

Grundloven er Danmarks og danske statsborgeres – ikke alle andre nationers – og den giver danskerne en række forsikringer. Den sikrer eksempelvis, at Danmark er et konstitutionelt monarki, og dermed kontinuiteten i den traditionelle danske styreform. Grundloven sikrer den private ejendomsret, grundloven sikrer monarkens eneret til at slå mønt, grundloven sikrer indfødsretten, grundloven sikrer rigsfællelesskabet, grundloven sikrer magtens tredeling, og grundloven sikrer forsamlingsfriheden og ytringsfriheden, men sætter begrænsninger for lovligheden af voldelige bevægelser, bare for at tage nogle eksempler.

De politikere, der har talt om, at disse gode punkter, som findes i den nuværende grundlov, ikke respekteres, bør efter vores opfattelse ikke tale så meget om, at der er behov for præciseringer i grundloven af de forhold, men bør tale for, at der bliver en større grad af respekt for grundlovens bestemmelser, både i ånd og i bogstav. De samme politikere bør også efter vores opfattelse tale mere for, at Højesteret skal kende sin mulighed som egentlig forfatningsdomstol.

Vi var meget glade, da Højesteret sagde ja til, at spørgsmålet om Maastrichttraktatens forenelighed med grundloven kunne behandles i det danske retssystem, og vi var meget glade for, at Højesteret også selv påtog sig behandlingen af sagen i sidste ende på en – synes vi – meget seriøs måde. I spørgsmålet om Maastrichttraktatens forenelighed med grundloven kom Højesteret jo som bekendt frem til, at Maastrichttraktaten ikke var i strid med den gældende grundlov, men at der med den eksisterende grundlovs § 20 er grænser for, hvor megen suverænitet man kan afgive på Danmarks vegne til EU. Dermed mener vi også, at grundloven er danskernes værn mod dansk indlemmelse i Europas Forenede Stater.

Når stærke kræfter i disse tider er så optaget af at ændre grundloven, er meningen naturligvis også for mange af disse mennesker at gøre det lettere at sælge ud af dansk selvstændighed. Men både på det punkt og på andre punkter, f.eks. om ejendomsrettens ukrænkelighed, hedder det – eller bør det hedde – at Højesteret skal fungere som den forfatningsdomstol, grundloven giver Højesteret mulighed for at være, så vi dermed i højere grad bliver bedømt efter grundlovens bestemmelser her i Folketinget.

Endelig vil jeg sige, at der er en tendens til for tiden, at nogle politikere forsøger at latter-

liggøre den gældende grundlov. Det kan ske i form af, at man siger, at den har en gammel-dags sprogbrug – men hvad er det da for noget? Eller det kan ske ved, som man en dag hørte en radikal politiker sige i radioavisen, at hvis vi viste den danske grundlov frem nede i Sydafrika, ville det jo være helt pinligt, og så ville vi nærmest – fik man indtryk af – blive til grin.

Når man læser grundloven, hvis man tager sig tid til at læse grundloven en ekstra gang, tror jeg, man må æde de udsagn i sig igen og anerkende – som det har været et gennemgående træk, også hos mange af de politikere, som ønsker at diskutere grundlovsændring – at den danske grundlov faktisk er unik og god. Den er enkel, den er forståelig, og hvis det, man er ude efter, er, at man skal gøre sig fri af en gammel-dags sprogbrug for at bruge det moderne sprog, som Folketinget normalt benytter sig af, bør der advares kraftigt imod en grundlovsændring. Den sprogbrug, som Folketinget normalt benytter sig af, når der vedtages lovgivning, er for en stor dels vedkommende komplet uforståelig. Den er kun rettet mod jurister og andre eksperter og ikke mod den enkelte borger, så lovgivningen kunne være forståelig og tage højde for, at den enkelte borger skal vide præcis, hvad man må, og hvad man ikke må. Her er grundloven unik, og al tale om, at grundloven er gammel-dags i sin sprogbrug, bør forstumme og bør ikke være denne diskussion værdig.

Ej heller synes vi, at man bør tage udgangspunkt i andre nationers situation. Det har været sagt, at andre nationer, der er i gang med at udvikle sig til egentlige demokratier, ikke ville benytte sig af den måde, vi har i den danske grundlov. Men det kan da heller ikke være udgangspunkt for debatten. Herregud, England har ikke nogen grundlov. Her bygger man på den udvikling af det engelske retssamfund, som domstolene har foretaget gennem årene, og det er da demokrati. Alle må diskutere ud fra deres eget udgangspunkt, hvordan de ønsker at indrette sig, men man kan efter vores bedste overbevisning ikke tage fat på andre nationer og bruge dem for at finde ud af, om den danske grundlov for det danske samfund er god. Det mener vi den er.

Endelig til sidst en kommentar til det forslag – afværgesforlaget som man vel sige – som regeringen er mødt op med her i dag. Afværgesforlaget består i, at selvfølgelig skal vi debattere